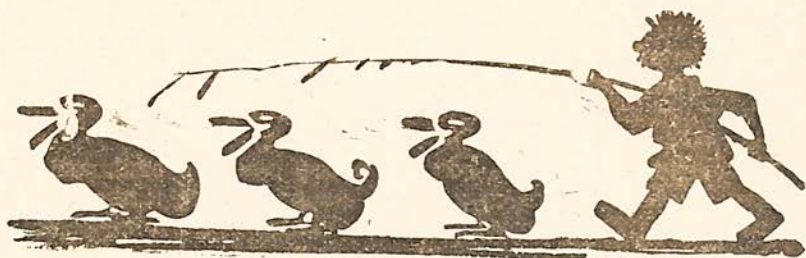

И всѣка пролѣтъ, когато слънцето надникне между разкжсанитѣ облаци на небето, Румена изпраща жеравитѣ, щърковетѣ и всички други птици, да донесатъ поздравъ на дѣда ѝ. Тѣ донасятъ още: цвѣтя, зелени трѣви и всѣкакви плодове, съ които се кичатъ дърветата въ полето и изъ градинитѣ.

А дойде ли есень — тѣ пакъ се връщатъ въ страната на вѣчното лѣто, за да разкажатъ на Румена всичко, което сж видѣли по широкия свѣтъ.

И. Василевъ

Поточето

Понесло сухи златни шуми
То бърза, бърза и се лѣй
И шепне звънки, нѣжни думи,
И пѣсень тиха пѣй:

„Азъ ида горѣ отъ далеко,
Отъ снѣжни върхове —
И тичамъ, тичамъ азъ излеко
Къмъ рѣчни брѣгове.

И тамъ съ рѣката ще се слѣя,
Съсъ бързия ѝ бѣгъ,
И ще заплуваме съсъ нея
Да стигнемъ морски брѣгъ“.

О, хубави ти сж мечтитѣ
Да стигнешъ морски широти,
Но тѣй си малко — срѣдъ вълнитѣ
Ще се изгубишъ ти...

Жоро

Майската и юнска книжки изпращаме заедно, за да могатъ да ги получатъ абонатитѣ отъ селскитѣ училища прѣди ваканцията.

Съ тия книжки изпращаме „Слънчице“, брой 5 и 6.

Редакторъ: Елинъ-Пелинъ

Уредникъ: Ал. Спасовъ